

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Man gik til punkt 2 på dagsordenen, som var:

Anden behandling af forslag til lov om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4473, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1213).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4473, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1213).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Kolbjørn: Det nedsatte udvalg har indgående drøftet forslaget om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen med henblik på at opnå en så rimelig og praktisk ordning af sagen som muligt. Udvalget har lagt vægt på at få forslagens virkninger nærmere belyst og har hertil fra den højtærede undervisningsminister modtaget en række beregninger, af hvilke de vigtigste er gengivet i den som bilag til betænkningen optrykte skrivelse. Beregningerne bekræfter, at der altid kommer noget vist tilfældigt

over en beregning af statstilskud på indirekte grundlag. Som det fremgår af de i bilaget optrykte tal, vil Københavns kommune, hvis man fulgte det foreslåede beregningsgrundlag, nemlig lærerlønningsudgifterne i landets 5 andre største kommuner, få nogle millioner mindre, end kommunen ville opnå, hvis lærerlønningslovens almindelige refusionsprocent anvendtes. Valgte man derimod et andet beregningsgrundlag, f. eks. de to andre store hovedstadskommuner, ville det medføre, at Københavns kommune ville få forholdsvis for meget. Selv om forskellen i disse tal naturligvis beror på en række forskellige årsager, synes de også at vise, at Københavns skolevæsen ikke er exceptionel dyrt.

Som resultat af sine drøftelser har udvalget fundet det rimeligt og er i et samråd enedes med den højtærede undervisningsminister om, at Københavns kommune på dette område ligestilles med landets andre kommuner i tilskudsmæssig henseende.

Herefter har undervisningsministeriet stillet det foreliggende ændringsforslag, som går ud på, at Københavns kommune skal have refunderet den samme procent af sine lærerlønningsudgifter som enhver anden kommune, den procent, som er fastsat i lærerlønningsloven, naturligvis med den begrænsning, som gælder alle kommuner, at hvad der måtte foreligge af betalingsaftaler med lærerorganisationerne, som overskrider lærerlønningslovens satser, ikke kan komme ind under statsrefusionen.

Som bekendt gælder der fra gammel tid i administrativ henseende visse særlige bestemmelser for det københavnske skolevæsen, og da det naturligvis ikke er meningen, at kommunen skulle have refusion af udgifter, der var en følge af en højere normering eller et større antal personer i særlig normerede stillinger, end undervisningsministeriet i øvrigt godkender, går forslaget ud på, at der som grundlag ved disse beregninger skal anvendes en af undervisningsministeriet godkendt normeringsplan.

Det beregningsgrundlag, som der nu er opnået enighed om med hensyn til lønningerne, skal også anvendes med hensyn til statstilskuddet til lærerpensioner.

Ved det stillede ændringsforslag opnås en enklere og mere rationel ordning af statstilskuddet, der også gør det muligt på et